

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο, τους Συμβούλους Δημήτριο Πέππα, αρχαιότερο Σύμβουλο στο Τμήμα, και Νεκταρία Δουλιανάκη, εισηγήτρια της υπόθεσης.

Γραμματέας: Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Συνήλθε σε διάσκεψη στις 29 Νοεμβρίου 2024, για να αποφασίσει επί της με αριθμό βιβλίου δικογράφων (...)/2023 αγωγής τ(...) (...), κατοίκου (...).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της 16ης Σεπτεμβρίου 2024 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε κατά τον νόμο

1. Συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την εκδίκαση της ένδικης αγωγής από το συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127), δεδομένου ότι με αυτή τίθενται νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με πάγια νομολογία της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Ειδικότερα, σύμφωνα με την νομολογία της Ολομέλειας: α) οι διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (ΕλΣυν Ολ. 814/2004) και β) η διά του άρθρου 8 παρ. 3 του ν. 3408/2005 θεσπισθείσα σταδιακή και τμηματική καταβολή της διαφοράς μεταξύ της σύνταξης που λάμβανε στρατιωτικός συνταξιούχος μέχρι 30.9.2005 και της αναπροσαρμοζόμενης, με βάση τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, από 1.10.2005 σύνταξής του, συνιστά θεμιτό περιορισμό του σχετικού, περιουσιακής φύσης, δικαιώματός του (ΕλΣυν Ολ. 4323/2013).

2. Με την ένδικη αγωγή, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος, ζητεί να υποχρεωθεί το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει, εντόκως, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ, το συνολικό ποσό των 23.575,97 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε διαφορές συντάξεων που, κατά τους ισχυρισμούς του, απώλεσε από τη μη ορθή εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2007, και, επιπλέον, το ποσό των 5.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

3. Η αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ.1/2021, ΕλΣυν ΙΙΙ Τμ. Συμβ. 8/2020, ΙΙΙ Τμ.278/2019) και πρέπει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, να εξετασθεί περαιτέρω, παρά το γεγονός ότι δεν έχει προσκομισθεί έγγραφο παροχής πληρεξουσιότητας προς την υπογράφουσα την αγωγή δικηγόρο.

4. Για την άσκηση της ένδικης αγωγής έχει καταβληθεί τέλος δικαστικού ενσήμου ποσού 15,00 ευρώ (βλ. τα Σειράς Α ... έντυπα παράβολα δικαστικού ενσήμου του Ελληνικού Δημοσίου), το οποίο υπολείπεται του νομίμου, ανερχόμενου σε (...) ευρώ (αιτούμενο ποσό: 28.575,97 ευρώ – 6.000,00 ευρώ ποσό απαλλαγής = $22.575,97 \times 8/1000 = 180,61$ ευρώ, πλέον νομίμων επιβαρύνσεων), το Δικαστήριο δε επαναλαμβάνει την πάγια εκτίμησή του (βλ. ΕλΣυν Έκτο Τμήμα Συμβ. 572/2021, 124/2022, 130/2022) ότι, σύμφωνα με τις αρχές της δίκαιης δίκης, η αγωγή, κατά το μέρος που υπερβαίνει το ποσό των 6.000,00 ευρώ, είναι αναγνωριστική και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται σε τέλος δικαστικού ενσήμου.

5. Η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τα Πρακτικά της 14^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της 20^{ης} Ιουνίου 2022, δέχτηκε, προς αποτροπή της de facto αρνησιδικίας που συνεπάγεται η υπερβολική καθυστέρηση εκδίκασης των αγωγών για την καταβολή των μισθολογικών προαγωγών των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 που εκκρεμούν πέραν της δεκαετίας, ότι το Δικαστήριο θα τις εξετάζει για τη διαπίστωση μόνο του ουσιαστικού δικαιώματος του ενάγοντος σε αποζημίωση, χωρίς να αναζητεί τον κρίσιμο μισθολογικό βαθμό υπολογισμού τους, εφόσον αυτός δεν αμφισβητείται, ούτε να υπολογίζει τη διαφορά εισπραχθείσας και δικαιούμενης σύνταξης, και με το διατακτικό της απόφασής του, θα αναθέτει στη συνταξιοδοτική διοίκηση την εντός εύλογης προθεσμίας εκκαθάριση της δικαιούμενης από τον ενάγοντα αποζημίωσης.

6. Στον Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (ν.2362/1995, Α' 247) προβλέπεται στο άρθρο 90 παρ. 1: «Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.», στο άρθρο 91: «Επιφυλασσομένη κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. (...)», στο άρθρο 92: «Οι περί αναστολής της παραγραφής διατάξεις των όρθρων 257 έως 259 του Αστικού

Κώδικα, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικό στον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται και επί απαιτήσεων κατά του Δημοσίου. (...)» και στο άρθρο 93: «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή. (...)».

7. Εξάλλου, στο άρθρο 257 του Αστικού Κώδικα ορίζεται: «Το χρονικό διάστημα της αναστολής δεν υπολογίζεται στον χρόνο της παραγραφής. Όταν πάψει η αναστολή, η παραγραφή συνεχίζεται, σε καμιά όμως περίπτωση δεν συμπληρώνεται πριν περάσουν έξι μήνες».

8. Ακολούθως, στο άρθρο 135 του ν. 4700/2020 ορίζεται: «1. Η εκκρεμοδικία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής και λήγει με τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης ή την κατάργηση της δίκης. 2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται ως προς τον εναγόμενο από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα (...)».

9. Τέλος, στο άρθρο 108Α του προϊσχύσαντος π.δ. 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304) ορίζεται: «3. Εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις οποίες τίθεται νομικό ζήτημα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επιτρέπεται να εισάγονται ενώπιον δικαστικού σχηματισμού, ο οποίος απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του Τμήματος αυτού, τον αρχαιότερο Σύμβουλο και έναν Σύμβουλο αυτού ως εισηγητή. Ο δικαστικός αυτός σχηματισμός αποφαινεται επ' αυτών με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους, οι οποίοι μπορούν, με αίτηση τους, που κατατίθεται στη γραμματεία του Δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, συμπληρώνοντας τις τυπικές ελλείψεις του δικογράφου της έφεσης και καταβάλλοντος επιπλέον παράβολο, εφόσον έχουν τέτοια υποχρέωση, τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση στο Τμήμα. Εάν και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο η έφεση απορριφθεί, ο διάδικος που την προκάλεσε μπορεί, κατ' εκτίμηση του Δικαστηρίου, να καταδικασθεί να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο έως το τριπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.».

10. Από τα στοιχεία του φακέλου και κατά τα γνωστά στο Δικαστήριο από προηγούμενες δικαστικές του ενέργειες (βλ. άρθρο 242 παρ. 2 του ν. 4700/2020), που αφορούν στον ενάγοντα, προκύπτουν τα εξής: Ο ενάγων, προερχόμενος εξ υπαξιωματικών (Σ.Μ.Υ), προήχθη μέχρι τον βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και αποστρατεύτηκε αυτεπαγγέλτως, πριν από την έναρξη ισχύος των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Με την (...) /2007 πράξη αναπροσαρμογής της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ) η σύνταξή του αναπροσαρμόστηκε από 1.10.2005, με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα δύο τρίτα (2/3) της διαφοράς του βασικού μισθού του βαθμού αυτού και εκείνου του Ταξιάρχου (άρθρα 8 του ν. 3408/2005, 6 του ν. 2838/2000 και 37 του ν. 3016/2002), πλέον επιδόματος χρόνου υπηρεσίας 60% και ποσοστού αναπλήρωσης 800 χιλιοστά, με χρόνο πραγματικώς διανυθείσας υπηρεσίας (άρθρο 37 παρ. 5 του ν. 3016/2002) 35 έτη (...) (... και η υπηρεσία χρονοεπιδόματος). Πριν από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής ο ενάγων άσκησε την με ΑΒΔ (...) /2005 έφεση κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του ΓΛΚ της (...) /2004 ένστασής του, κατά της σιωπηρής απόρριψης της (...) /2003 αίτησής του για αναπροσαρμογή της σύνταξής του, βάσει των ανωτέρω διατάξεων περί μισθολογικών προαγωγών. Η έφεση αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την 922/2013 απόφαση του III Τμήματος του Δικαστηρίου. Περαιτέρω, ο ενάγων είχε ήδη ασκήσει και την με ΑΒΔ (...) /2007 έφεση κατά της σιωπηρής απόρριψης της (...) /2007 αίτησής του, ομοίως περί αναπροσαρμογής της σύνταξής σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή με την 319/2016 απόφαση (σε Συμβούλιο) του III Τμήματος, ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη πράξη του ΓΛΚ και αναπέμφθηκε η υπόθεση στη συνταξιοδοτική διοίκηση, προκειμένου να ελεγχθεί από αυτή η συνδρομή των ουσιαστικών προϋποθέσεων αναπροσαρμογής της σύνταξής του, σύμφωνα με τους νόμους 2838/2000 και 3016/2002 και, ακολούθως, να υπολογισθεί η αναπροσαρμογή που τυχόν δικαιούται. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στον ενάγοντα στις (...) /2016 (βλ την από (...) /2016 έκθεση επίδοσης του κλητήρα του Δήμου ...). Σε συμμόρφωση με την εν λόγω απόφαση εκδόθηκε η (...) /2016 τροποποιητική πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων του ΓΛΚ, με την οποία η σύνταξη του ενάγοντος αναπροσαρμόστηκε με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα δύο τρίτα (2/3) της διαφοράς του βασικού μισθού του βαθμού αυτού και εκείνου του Ταξιάρχου, αναδρομικά από τριετίας από την πρώτη του μήνα έκδοσης της εν λόγω πράξης, ήτοι από 1.6.2013, χωρίς να επέρχεται μεταβολή στην καταβαλλόμενη σύνταξη, διότι από την 1^η.1.2008 είχε ολοκληρωθεί η αναπροσαρμογή της σύνταξής του, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν.3408/2005.

11. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο ενάγων, ο οποίος, προερχόμενος από τη ΣΜΥ προήχθη μέχρι τον βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και

αποστρατεύτηκε αυτεπαγγέλτως, έχοντας συμπληρώσει χρόνο πραγματικής υπηρεσίας από έτη 35(...), δικαιούτο αναπροσαρμογής της σύνταξής του από 1.7.2000 με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη και από 1.7.2002 με βάση τον βασικό μισθό του Συνταγματάρχη προσαυξημένο κατά τα δύο τρίτα (2/3) της διαφοράς του βασικού μισθού του βαθμού αυτού και εκείνου του Ταξιάρχου. Επομένως, παρανόμως η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν προέβη σε αναπροσαρμογή των συντάξιμων αποδοχών του. Ως εκ τούτου, η ένδικη αγωγή είναι νόμω βάσιμη και γεννάται ευθύνη του εναγομένου προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων από τη στέρηση των συντάξεων που θα ελάμβανε, εάν είχε διενεργηθεί η εν λόγω αναπροσαρμογή.

12. Η αξίωση του ενάγοντος για το διεκδικούμενο ποσό, που αφορά στο χρονικό διάστημα μετά την 1^η.10.2005, έχει ήδη ικανοποιηθεί με την ως άνω (...)/2007 πράξη αναπροσαρμογής του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία ορίστηκε η σταδιακή και τμηματική καταβολή της διαφοράς της αναπροσαρμοσθείσας σύνταξής του από 1.10.2005, κατά θεμιτό περιορισμό του σχετικού, περιουσιακής φύσης, δικαιώματός του (ΕλΣυν Ολ. 4323/2013, 2595/2016).

13. Ενόψει, όμως, του χρόνου επίδοσης της ένδικης αγωγής, στις (...)2023, στο Ελληνικό Δημόσιο (σχ. η (...)/2023 έκθεση επίδοσης), οι εγειρόμενες αξιώσεις από τη μη ορθή εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.9.2005, συνυπολογιζομένων και των αναστολών λόγω covid (άρθρο 74 του ν. 4690/2020, Α' 104/30.5.2020 και 83 του ν. 4790/2021, Α' 48/31.3.2021), έχουν ήδη υποπέσει στην πενταετή παραγραφή των άρθρων 90 παρ. 1 και 91 του ν. 2362/1995, σε συνδυασμό με τα άρθρα 92 και 93 του ίδιου ως άνω ν. 2362/1995.

Ειδικότερα, η παραγραφή των αξιώσεων του ενάγοντος, η οποία εκκίνησε την 1^η.5.2016, ήτοι την επομένη της παρόδου των 30 ημερών από την επίδοση της προαναφερθείσας 319/2016 απόφασης στον ενάγοντα (βλ. άρθρο 108Α του π.δ. 1225/1981 και σκ. 10 της παρούσας) και θα συμπληρωνόταν την 1^η.5.2021, ως εκ της εφαρμογής των ειδικών διατάξεων για την προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID-19, εξακολούθησε μέχρι 15.3.2020, ανεστάλη από 16.3.2020 μέχρι 31.5.2020 [κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.18176 (Β' 864/15.3.2020, κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 21159 (Β'1074/ 27.3.2020, κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.24403 (Β'1301/11.4.2020, κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.26804 (Β' 1588/ 25.4.2020, και κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 30340 (Β' 1857/15.5.2020)], εκκίνησε εκ νέου από 1.6.2020 μέχρι και 6.11.2020, ανεστάλη και πάλι από 7.11.2020 μέχρι 24.5.2021 [κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.:71342 (Β'4899/6.11.2020, κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.: 76629 (Β'5255/ 28.11.2020), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.: 78363 (Β'5350/5.12.2020), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.: 80189 (Β' 5486/12.12.2020), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.:2 (Β'1/2.1.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.:1293 (Β'30/ 8.1.2021), κ.υ.α.

Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 3060 (Β' 89/16.1.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.: 4992 (Β' 186/23.1.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.: 6877 (Β' 341/ 29.1.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 8378 (Β' 454/ 5.2.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ ΓΠ.οικ. 9147 (Β' 534/10.2.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 10969 (Β' 648/ 20.2.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.12639 (Β' 793/27.2.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ.13805 (Β' 843/3.3.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 14453 (Β' 895/6.3.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ ΓΠ.οικ. 16320 (Β' 996/13.3.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 17698 (Β' 1076/20.3.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 18877 (Β' 1194/27.3.2021), κ.υ.α. Αριθμ.Δ1α/ΓΠ.οικ. 20651 (Β' 1308/3.4.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 22349 (Β' 1441/10.4.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 24489 (Β' 1558/17.4.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 26380 (Β' 1682/24.4.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 27683 (Β' 1814/29.4.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 28503 (Β' 1872/ 8.5.2021), κ.υ.α. Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 29922 (Β' 1944/13.5.2021)], και συνεχίστηκε από 25.5.2021, συμπληρούμενη, εν τέλει, την 1^η.8.2022. Και τούτο διότι, στην αρχική καταληκτική ημερομηνία συμπλήρωσης της παραγραφής (1.5.2021) πρέπει, αρχικά, να προστεθεί το συνολικό χρονικό διάστημα της αναστολής της παραγραφής των αξιώσεων κατά του Δημοσίου, με βάση τις ειδικές διατάξεις περί covid, το οποίο ανέρχεται σε 276 ημέρες και λήγει την 1^η.2.2022, και στη συνέχεια, το χρονικό διάστημα των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 257 του ΑΚ και λήγει την 1^η.8.2022. Εξάλλου, δεν προκύπτει ότι μεσολάβησε άλλο ανασταλτικό ή διακοπτικό της παραγραφής γεγονός, η αίτηση δε που ισχυρίζεται ο ενάγων ότι υπέβαλε μετά την έκδοση της 319/2016 απόφασης (σε Συμβούλιο), ούτε από τον ίδιο προσκομίζεται, ούτε συμπεριλαμβάνεται στα στοιχεία του συνταξιοδοτικού του φακέλου, ενώ σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι δεν αποτελεί πρώτη αίτηση, δεν θα διέκοπτε εκ νέου την παραγραφή, κατ' άρθρο 93 περ. β' του ν. 2362/1995.

14. Όσον αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα της αγωγής είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι ο ενάγων υπέστη προσβολή της προσωπικότητάς του (άρθρο 932 ΑΚ) από την παράνομη άρνηση της διοίκησης να προβεί στην ως άνω αναπροσαρμογή της σύνταξής του.

15. Συνεπώς, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί.

16. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του Δικαστηρίου.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 29 Νοεμβρίου 2024 και εκδόθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΔΟΥΛΙΑΝΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ